

szót." Megadtam magam, ástam a gödröket, hordtam a kanna vizeket — fogaim közt ádáz szitkokat morzsoltam, mert jó messzire kellett cipelni a kannát.

Fogott az átok. Eljött a nyár és én kaján kárörömmel állapítottam meg: azok a vesszők, amiket az én eljárásommal dugtam a földbe, mind megfakadtak. De az öntözöttek közül egy sem. Van-e ebben valami hasznosítható tanulság? Nincs, de ne is legyen, nem azért mondtam el az esetet, hogy másokat rosszra ingereljek, buzdítsak, senki ne ültessen így szőlőt, s a pedagógiára se értelmezzük a példázatot.

Mintha szűnne az eső. Aludjunk — várjuk a jó időt, egyebet úgysem tehetünk.

